

LITERAT NA SŁUŻBIE

Por. Andrzej Sieradzki urodził się 2 kwietnia 1945 r. w Ostrowi Mazowieckiej. W 1959 r. rozpoczął naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej nr 2 w Warszawie, jednakże z uwagi na trudną sytuację materialną już w 1961 r. zmuszony został do porzucenia nauki i podjęcia pracy w FSO. Zaczynał jako monter samochodowy, kończył w 1973 r. na stanowisku technologa Działu Kontroli Jakości. Wieczorami kontynuował naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej nr 32 w Warszawie, a następnie od 1964 r. w Technikum Mechanicznym przy FSO oraz Studium Nauk Społecznych przy KW PZPR, które ukończył w 1971 r. W 1983 r. uzyskał tytuł magistra Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW.

Od 1963 r. został członkiem ZMS, w którym pełnił funkcję: przewodniczącego Zarządu Zakładowego oraz wiceprzewodniczącego Zarządu Wydziałowego. Sukcesy odnosił także w dziedzinie pedagogiki, albowiem od wstąpienia w 1966 r. w szeregi ORMO działał w Społecznym Zespole Pedagogicznym ORMO przy KD MO Praga Pn., gdzie prowadził sekcje: wywiadów środowiskowych i korepetycji dla nieletnich. Organizował także w FSO pierwszą młodzieżową drużynę ORMO, złożoną z członków ZMS. Jego wysiłki wychowania młodzieży w duchu socjalistycznym zostały dostrzeżone – w 1969 r. został zgłoszony, jako kandydat z terenu Warszawy, w plebiscycie „Młodzieżowy Bohater Roku 1968”, w którym zajął zaszczytne drugie miejsce. Co więcej, uhonorowano go brązowym odznaczeniem im. Janka Krasickiego.

Na przełomie 1969/1970 r. wstąpił do PZPR, gdzie pełnił funkcję członka Egzekutywy POP.

Do służby wstąpił w lutym 1973 r. W latach 1977–1980 przeszedł przeszkolenie zawodowe w Wyższej Szkole Oficerskiej MSW w Legionowie. Od października 1983 r. pełnił obowiązki kierownika Sekcji III Wydziału III-1 SUSW w Warszawie. W tym czasie przełożeni chwalili go za dobre rezultaty w pracy operacyjnej oraz organizację pracy zespołu. Wykazywał inwencję, samodzielność i zaangażowanie, a co najważniejsze posiadał informacje wyprzedzające z rozpracowywanego przez niego środowiska literackiego, które pozwalały na prowadzenie ofensywnych działań polityczno-operacyjnych. Prowadził siedmiu TW (w tym do połowy 1983 r. Jana Marię Gisgesa) oraz dwóch „konsultantów”. W lutym 1987 r. por. Andrzej Sieradzki został przyjęty do warszawskiego oddziału Związku Literatów Polskich. W informacji dla swoich przełożonych o tym fakcie wskazywał, że jego utwory nie miały związku ze służbą. Sieradzki od 1980 r. współpracował z miesięcznikiem „Poezja”, był laureatem kilku konkursów poetyckich. Jego debiutem były tomiki wydane przez Wydawnictwo „Iskry” w 1986 r. *Mówione pod wiatr* oraz *Na przekór*. W 1988 r. ukazał się kolejny zbiór wierszy *Malowane powietrze*. Sieradzki nie ograniczał się tylko do poezji. Miał zamiar wydać także powieść dla młodzieży *Koń czarnoksiężnika*, zbiór anegdot *Księga humoru*, pisał też wiersze dla dzieci (*Mleczna droga*). Pozycji tych jednak nie udało się odnaleźć i nie wiadomo, czy w ogóle się ukazały na rynku wydawniczym. I choć twórczość literacka nie była związana

Andrzej Sieradzki

z pracą w Służbie Bezpieczeństwa, to fakt znajomości środowiska ułatwiał działania operacyjne funkcjonariuszowi tajnej policji politycznej PRL. Sieradzki pisał w raporcie: „posiadane możliwości i kontakty osobiste w środowisku literackim wykorzystuję również do realizacji zadań służbowych na odcinku operacyjnej ochrony i kontroli środowiska literackiego”.

Kilka miesięcy po przyjęciu do ZLP Sieradzki złożył pierwsze podanie o zwolnienie ze służby. Motywował je członkostwem w ZLP i chęcią poświęcenia się pracy twórczej, a łączenie z nią pracy w SB miało być dla niego „zbyt uciążliwe”. Jednocześnie deklarował, że zdobytą wiedzę i doświadczenie zawodowe można wykorzystać do prowadzenia dalszych działań operacyjnych w środowisku kulturalnym. Sieradzki wycofał raport w dwa tygodnie później po rozmowie z zastępcą szefa SUSW w Warszawie płk. Stanisławem Przanowskim. W kwietniu 1988 r. zwrócił się o przyznanie mu dodatkowego urlopu z tytułu bycia literatem. Nie czekając na opinię prawną w czerwcu tego roku ponownie złożył raport o zwolnienie ze służby, ze względu na pogarszający się stan zdrowia oraz plany dużych przedsięwzięć literackich. W tym czasie przełożeni funkcjonariusza-poety odnotowywali narastający konflikt w kierowanej przez Sieradzkiego sekcji Wydziału III-1 SUSW w Warszawie. Wskazywali, że „por. Sieradzki w stosunkach z innymi pracownikami zbyt eksponował swoją osobę, dorobek twórczy – jest poetą, członkiem Związku Literatów Polskich – i osiągnięcia zawodowe w czym pomocny był jemu fakt członkostwa ZLP”.

Por. A. Sieradzki został zwolniony z resortu spraw wewnętrznych 31 lipca 1988 r. Do dziś jest członkiem warszawskiego oddziału ZLP, a jego dorobek literacki wzbogacił się o kilkanaście pozycji książkowych z ezoteryki, religioznawstwa, kreatywności (m.in. *Przepowiednie dla Polski i Świata na trzecie tysiąclecie*; *Przepowiednie dla świata: wizje jasnovidzów i mediów świeckich*; *Przepowiednie dla świata: wizje religijne*; *Sennik: współczesna interpretacja snów*; *Skarbiec imion*; *Trzecia tajemnica fatimska: przyszłość Kościoła i świata*; *Trzynastu jeźdźców Apokalipsy: człowiek i natura w trzecim tysiącleciu*; *Znaczenie imion*; *Co nam zagraża?: o końcu świata w religiach, wizjach jasnovidzów i naukowców*; *Horoskopy z czterech stron świata*; *Leczenie stresu metodą czterech stanów równowagi*; *Vademecum menagera*) oraz publicystycznych. Publikuje też pod pseudonimami: Andy Collins, Amanda Taylor, Jennifer O’Hara. Niektóre z nich, np. *Moja uroda w moich rękach* podpisana jest dwoma jego pseudonimami (Amanda Taylor, Andy Collins), choć publikacje napisała jedna osoba!

